

“6. Efter Justitsministeriets opfattelse må en oplysning om en nærmere angivet afdød persons anbringelse i en fællesgrav - dvs. en grav til kister og urner, der ikke ønskes nedsat i særskilt gravsted - anses for en oplysning om en enkeltpersons private forhold. En sådan oplysning må således antages at være undtaget fra retten til aktindsigt, jf. offentlighedslovens § 12, stk. 1, nr. 1.

Dette er ikke ensbetydende med, at oplysninger af den nævnte art i intet tilfælde må udleveres.

Er der tale om mindreårige afdøde, må det antages, at indehaveren af forældremyndigheden vil have ret til at få aktindsigt i de pågældende oplysninger, jf. herved offentlighedslovens § 4, stk. 2. I disse tilfælde vil kirkegårdsmyndigheden således have pligt til over for forældremyndighedsindehaveren at oplyse, hvor i fællesgravpladsen den afdøde mindreårige er anbragt.

Er bestemmelsen om anbringelse af en voksen afdød i en fællesgrav truffet af de efterladte, er det efter Justitsministeriets opfattelse nærliggende at antage, at de pågældende efterladte på samme måde vil have ret til aktindsigt i oplysningerne om, hvor i fællesgraven den afdøde er anbragt.

I andre tilfælde gælder, at kirkegårdsmyndigheden konkret må overveje, om de ønskede oplysninger kan meddeles ud fra princippet om meroffentlighed, jf. offentlighedslovens § 4, stk. 1, 2. pkt. Dette vil navnlig være relevant, hvis det er nære pårørende til den afdøde, der anmoder om de pågældende oplysninger. I sådanne tilfælde vil det næppe være i strid med bestemmelserne om tavshedspligt at udlevere oplysningerne, medmindre den afdøde har ønsket, at en sådan videregivelse ikke sker.”

Man kan herfra tiltræde de af Justitsministeriet anførte synspunkter.

Med venlig hilsen

kontorchef

Fm.

Kopi til:

Modtaget	27/1-97
Reg. Nr. (S)	5520